

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:2927

av **Fredrik Eriksson och Jonas Millard (båda SD)**

Reformerad finansiering av public service

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att låta utreda vilka åtgärder som lämpligast bör vidtas för att kunna reformera finansieringen av public service och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I 2 a § lagen (1989:41) om finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst stadgas att den som innehar en tv-mottagare ska betala radio- och tv-avgift. Från och med den 1 juli 2015 är radio- och tv-avgiften 2 216 kronor per år, med en aviserad höjning om 124 kronor. Avgiften finansierar programbolagen inom public service, det vill säga SVT, SR och UR. Eventuella avgifter för annan tv därutöver, såsom kabel-tv, går direkt till det eller de bolag som levererar den aktuella tjänsten. Detta då man själv kan välja att betala för att kunna se dessa sändningar och annars tekniskt förhindras mottagning av respektive kanal och program.

Det är alltså sedan länge tekniskt möjligt för programbolagen och/eller nätoperatörerna att blockera utsändningar till de tv-mottagare där innehavaren bedömer att erbjudna produktioner inte håller en sådan kvalitet att vederbörande är beredda att betala för dem. Dessa möjligheter kan inte heller antas ha försämrats i och med att det analoga tv-nätet numera har ersatts av ett digitalt dito, snarare tvärtom. Sålunda borde tv-sändningar från public service kunna hanteras och finansieras på ett likartat sätt som för övriga programbolag. Innebörden av detta blir att vill man kunna se programmen från public service får man, som för alla andra bolag, välja att teckna ett abonnemang eller dylikt, annars blockeras utsändningarna till den aktuella mottagaren. Skulle något särskilt programkort med tillhörande läsare för att avkoda signaler eller liknande behövas förutsätts detta tillhandahållas i samband med att man ingår avtal om leverans av tjänsten, på motsvarande sätt som många internetleverantörer tillhandahåller modem och router etc. när man tecknar sig för deras tjänster. Emellertid skulle förstås en synkronisering med och via nätoperatörerna kunna förordas, för att standardisera utbudet och minimera behovet av erfordrad teknisk utrustning för flertalet

programbolag. Vidare så kan samtliga programbolags och/eller nätoperatörers ansvar behöva utökas något, för att säkerställa att oundgänglig samhällsinformation vid behov sänds ut i alla program och kanaler som förmedlas.

Intill dess att dagens radiosändningar eventuellt ersätts av något med motsvarande tekniska förutsättningar att kunna välja och filtrera bort utbud så kan finansieringen av denna verksamhetsdel inom public service behöva ses över och möjligtvis kompletteras. Men då innehav av radiomottagare inte ens med nuvarande lagstiftning är förenat med någon avgiftsplikt bör det så förbli och den tillskjutande finansieringen ske på annat sätt. För samhällsväsentliga inslag i produktionen skulle förslagsvis anslag kunna utgå från allmänna skattemedel, varvid det i så fall därefter även borde bli möjligt med vissa koncerninterna omfördelningar av resurser från den verksamhet som idag bedrivs för att söka upp oanmälda innehavare av tv-mottagare.

Fredrik Eriksson (SD)

Jonas Millard (SD)